

T-109/06. sz. ügy

Vodafone España, SA és Vodafone Group plc kontra az Európai Közösségek Bizottsága

„Megsemmisítés iránti kereset – 2002/21/EK irányelv – A Bizottság észrevételeit tartalmazó levél – A 2002/21 irányelv 7. cikke – Keresettel meg nem támadható aktus – A közvetlen érintettség hiánya – Elfogadhatatlanság”

Az Elsőfokú Bíróság végzése (ötödik tanács), 2007. december 12. . . . . II - 5155

A végzés összefoglalása

1. *Megsemmisítés iránti kereset – Keresettel megtámadható aktusok – Fogalom – Kötelező joghatásokat kiváltó aktusok*
(EK 230. cikk; 2002/21 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 7. cikk, (2)–(5) bekezdés, 8. cikk, (3) bekezdés, d) pont, és 16. cikk, (4) bekezdés)
2. *Megsemmisítés iránti kereset – Keresettel megtámadható aktusok*
(EK 230. cikk; 2002/21 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 7. cikk, (3) és (4) bekezdés)

3. *Megsemmisítés iránti kereset – Természetes vagy jogi személyek – Őket közvetlenül és személyükben érintő jogi aktusok – Közvetlen érintettség – Szempontok*

(EK 230. cikk, negyedik bekezdés; 2002/21 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 7. cikk, (3) és (5) bekezdés)

1. Az EK 230. cikk alapján megsemmisítés iránti keresettel megtámadható jogi aktusoknak vagy határozatoknak minősülnek – függetlenül attól, hogy milyen formában hozták őket – a felperes érdekeit érinteni képes, annak jogi helyzetét jelentős mértékben módosító, kötelező joghatásokat kiváltó intézkedések.

Nem ez az eset áll fenn egy olyan nemzeti intézkedéstervezetre vonatkozó észrevételeket tartalmazó levél esetében, amelyet a Bizottság címzett az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keret-szabályozásáról szóló 2002/21 irányelv 7. cikkének (3) bekezdése alapján valamely nemzeti szabályozó hatóságnak (NSZH).

Ugyanis először is, noha a 2002/21 irányelv fontos szerepet ruház a Bizottságra a vonatkozó szabályozás Közösség egészében történő harmonizált alkalmazásának biztosítására irányuló eljárásokban, az említett irányelv 7. cikkének (2) bekezdése és 8. cikke (3) bekezdésének d) alpontja szerint az NSZH-k átlátható módon együttműködnek egymással és a Bizottsággal a vonatkozó

szabályozás következetes alkalmazásának biztosítása érdekében. Az NSZH-k tehát a Bizottsággal és a többi NSZH-val együttműködve szintén kulcsfontosságú szerepet játszanak a vonatkozó szabályozás Közösségen belüli következetes alkalmazásának biztosításában. Másrészt a 2002/21 irányelv 7. cikkének (5) bekezdése nem állapítja meg a Bizottság észrevételeinek a többi NSZH által tett észrevételekhez képesti elsőbbségét. Következésképpen ha egy NSZH által és a Bizottság által tett észrevételek ellentmondásban állnának egymással, a bejelentést tevő NSZH nem sértené meg az említett irányelv 7. cikkének (5) bekezdését azzal, hogy figyelmes vizsgálat után nem a Bizottság, hanem a másik NSZH által javasolt megközelítést fogadná el.

Másodszor abból a tényből, hogy a Bizottság a 2002/21 irányelv 7. cikkének (4) bekezdése által meghatározott feltételek teljesülése esetén megnyithatja az eljárás második szakaszát, amely az elfogadás tilalmát kimondó határozathoz vezethet, nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a Bizottságnak az említett irányelv 7. cikkének (3) bekezdése értelmében tett észrevételeit tartalmazó levél lenne az a határozat, amely feljogosítja az NSZH-t az érintett intézkedéstervezet elfogadására. Ugyanis a 2002/21 irányelv 16. cikkének (4) bekezdése közvetlenül felhatalmazza az érintett

NSzH-t a szóban forgó intézkedéstervezet elfogadására, hiszen előírja, hogy a nem hatékony verseny által jellemzett piacot azonosító NSzH meghatározza az e piacon jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozásokat, és az ilyen vállalkozások számára megfelelő konkrét szabályozó kötelezettségeket állapít meg.

Harmadszor a Bizottságot és a többi NSzH-t a 2002/21 irányelv 7. cikkének (3) bekezdése szerinti eljárásban megillető konzultatív szerep vonatkozásában a Bizottság észrevételeit tartalmazó levél előkészítő jellegű közösségi aktusnak minősül egy olyan eljárás keretében, amely egy nemzeti intézkedésnek az érintett NSzH általi elfogadásához vezet, ezért az ilyen aktusok nem támadhatók meg önálló, megsemmisítés iránti keresettel.

(vö. 69., 92–93., 95–97. pont)

2. Még ha az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló 2002/21 irányelv 7. cikkében található vétőjog tényleges alkalmazása kötelező joghatásokat is vált ki annyiban, hogy az érintett nemzeti szabályozó hatóság (NSzH) többé nem fogadhatja el az érintett intézkedéstervezetet, a vétőjog gyakorlásától való tartózkodás a

kötelező joghatásokat nem kiváltó határozat elfogadásától való tartózkodással esik egy tekintet alá. Ebből következik, hogy ha a Bizottság az említett irányelv 7. cikkének (3) bekezdése értelmében vett észrevételek tételére szorítkozik, és nem gyakorolja az irányelv 7. cikkének (4) bekezdése szerinti vétőjogát, közreműködése nem vált ki kötelező joghatásokat. Ha az NSzH úgy dönt, elfogadja a nemzeti intézkedést, a kötelező joghatásokat ez utóbbi aktus váltja ki, nem pedig a Bizottság észrevételei, avagy a 7. cikk (4) bekezdése szerinti eljárás megnyitásától való tartózkodás.

(vö. 105–106. pont)

3. A EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében a közösségi aktus akkor érint közvetlenül egy természetes vagy jogi személyt, ha annak jogi helyzetére közvetlenül fejt ki hatást, és végrehajtása teljesen automatikus, és csak a közösségi jogból következik, egyéb szabályok alkalmazásának közbejötté nélkül. Ez a helyzet többek között akkor, ha a címzettnek pusztán elméleti lehetősége van arra, hogy ne kövesse az aktusban foglaltakat, és semmi kétség nem fér ahhoz a szándékához, hogy az aktuálisan összhangban álló döntést hoz.

Márpedig nem ez a helyzet egy olyan nemzeti intézkedéstervezetre vonatkozó észrevételeket tartalmazó levél esetében, amelyet a Bizottság címzett az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keret-szabályozásáról szóló 2002/21 irányelv 7. cikkének (3) bekezdése alapján valamely nemzeti szabályozó hatóságnak (NSzH), tekintettel arra, hogy az NSzH-k központi szerepet játszanak az irányelv célkitűzéseinek elérése tekintetében. Az említett rendelkezés szerinti eljárás az NSzH-k és a Bizottság közötti konzultációs és kooperációs eljárás, melynek keretében az említett rendelkezésnek megfelelően nemcsak a Bizottság, hanem a többi NSzH is tehet észrevételeket a

bejelentett intézkedéstervezetre. Még ha a 2002/21 irányelv 7. cikkének (5) bekezdése alapján valamely NSzH köteles is a „lehető legnagyobb mértékben figyelembe ve[nn]i a többi [NSzH] és a Bizottság észrevételeit”, mozgástérrel rendelkezik a végleges intézkedés tartalmának meghatározásakor, vagyis az említett 7. cikk (3) bekezdése szerinti közösségi aktus nem fejt ki közvetlenül hatást az érintett vállalkozásokra.

(vö. 158–160. pont)